

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 квітня 1984 року

№ 50 (3401).

Ціна 2 коп.

ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ — БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК І НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ПЕРЕДОВИЙ ЗАГІН МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

(За Закликів ЦК КПРС).

60-РІЧЧЯ
ПРИСВОЄННЯ
ВЛКСМ
ІМЕНІ
В. І. ЛЕНІНА

ЮВІЛЕЙНА
ВАХТА
КОМСОМОЛУ

Наша Спілка молоді носить ім'я Леніна. Про це повинен пам'ятати кожен комсомолец. І своєю самовіданою, звитяжною працею виправдовувати почесне звання члена Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Трудова вахта комсомольців і молоді, присвячена 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, називає нові імена, адреси передового досвіду.

Широка і всебічна підготовка розгорнулася до Всесоюзної Ленінської повірки «Вашим, товаришу, серцем і іменем думаємо, дихаємо, боремося і живемо», яка підбудеться у травні-червні. Сьогодні ми публікуємо повідомлення про те, як спілчані області готуються зустріти ювілей.

РІВНЯЮЧИСЬ НА БРИГАДИРА

На дільниці капітального ремонту енергетичного цеху Побузького нікелевого заводу імені 60-річчя СРСР комсомольсько-молодіжний колектив організований недавно. Очолу його комуніст Василь Узенюк. За короткий час КМК неодноразово перемігав у соціалістичному змаганні молоді підприємства. За підсумками минулорічного трудового суперництва серед комсомольсько-молодіжних колективів промисловості району молоді ремонтники зайняли перше місце. Вони виконали річні планові завдання на 120 процентів, зекономили 3,2 тис. трансформаторного масла. На дільниці впровадили раціоналізаторську пропозицію з економічним ефектом 800 карбованців. Для кожного з членів

комсомольсько-молодіжного — Василя Павлюка, Володимира Біляева, Олександра Маніти, Віктора Гринюка та інших добрим прикладом служить керівник Василь Узенюк. Понад десять років трудиться на заводі, зрівнявся з його турботами, проблемами.

Виконання доведених завдань для колективу — справа честі. Ставши на ударну трудову вахту, присвячену 60-річчю з дня присвоєння Всесоюзній Комуністичній Спілці Молоді імені В. І. Леніна, робітники бригади показують зразки високопродуктивної праці.

В. СТАХ.
смт Побузьке,
Голованівський район.

Ставши на ударну трудову вахту, присвячену 60-річчю з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, комсомольці і молоді Долинської дистанції сигналізації і зв'язу показують зразки продуктивної праці, організованості. Цього року КМК перейшов на роботу за бригадним підрядом. У першому

кварталі при зобов'язанні 1200 відремонтовано 1579 приладів, впроваджено 12 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 3600 карбованців. Високий темп ремонтних робіт взято і в другому кварталі. Готуючись гідно зустріти 12 липня — день ювілею — члени колективу зобов'язалися відремонтувати 3750 приладів при зобов'язанні 3200.

В. БАДЕГА,
секретар вузлового
комітету комсомолу
станції Долинська.

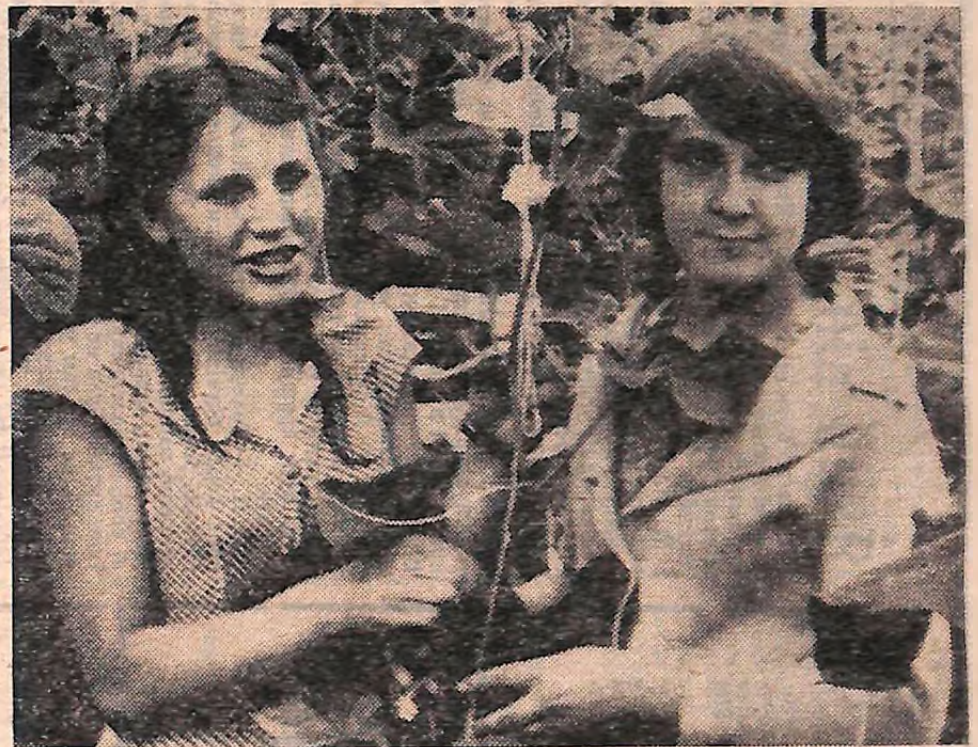
Групкомсорт комсомольсько-молодіжної бригади по виготовленню штампів імені Димитрова Анатолій Минка на зборах бригади виступив з ініціативою провести 7 липня цього року комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна. Ініціативу бригади одразу підтримали КМК цеху переробки пластмаси (групкомсорт А. Костун), складального цеху № 101 (групкомсорт С. Пилипенко) та інші.

М. ЧАБАН,
секретар комітету
комсомолу Олександрійського
електромеханічного заводу.

Наш КМК створено порівняно недавно. І в його перевагах хлопці переконалися з перших днів спільної роботи.

Нині денну норму хлопці виконують на 110 процентів. Вагомими результатами збираємося зустріти ювілейну дату — 12 липня. У цей день працюватимемо з перевиконанням норм, на зощаженню пального.

В. КРИВОРУЧКО,
керівник КМК вантажного
парку АТП 10040.
м. Новомиргород.

Перший трудовий

В цьому році в тепличному господарстві колективу імені ХХ з'їзду КПРС почав працювати комсомольсько-молодіжний колектив. Кількісно він невеликий. Підбирався в основному з дівчат, котрі тільки-но закінчили середню школу і виявили бажання працювати в рідному колгоспі. Бо саме такий підхід до вирішення

кадрової проблеми, дозволяє господарству сповна вирішувати весь комплекс сільськогосподарського виробництва.

Тож не дивно, що комсомольська організація нині налічує в своїх рядах близько ста комсомольців. І п'ятеро з них працюють у тепличному господарстві. Це Рая Ткаченко, Поліна та Людмила Заїки, Вален-

тина Куліш. Високопродуктивну працю дівчат забезпечує Василь Секерет.

При річному плані виростити 200 центнерів огірків, дівчата під керівництвом завідувачої Валентини Міняйло вже зібрали понад 30 центнерів огірків.

На знімку: Рая ТКАЧЕНКО та Поліна ЗАЙКА ведуть підв'язку рослин.

Текст і фото
М. САВЕНКА.
Онуфріївський район.

НА РАХУНКУ — КОЖНА ГОДИНА

**КІЧУРІЗІ —
КОМСОМЛЬСЬКІ
ТУРБОТУ**

Торік механізована ланка, яку очолює досвідчений хлібороб кавалер орденів Леніна і Трудового Червоного Прапора Борис Семенович Тригуб, одержала найвищий наліш в колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС, а в усьому районі врожай зерна кукурудзи — по 57,5 центнера з гектара на круг. З досвідом цього колективу ознайомилися ланкові механізовані ланки, які брали участь в роботі міжрайонного семінару, що проходив на базі Бобринецького сільськогосподарського технікуму.

Велике завдання стоїть цього року перед механізаторами району — виростити і зібрати на площі 17,6 тисячі гектарів 70 000 тонн качинної.

Із площі, відведеної під кукурудзу, три тисячі гектарів — комсомольські. Їх засіють і оброблятимуть механізатори 12 комсомольсько-молодіжних ланок. У колгоспі імені Суворова діють три таких колективи. Ланка, де керівником комуніст Микола Недоступ, а групкомсоргом Володимир Стомерець, вирощуватиме кукурудзу на 137 гектарах. Хлопці досконало вивчили індустріальну технологію вирощування кукурудзи, осягли суть бригадного підряду, за методом якого працюватимуть. Це ж можна сказати про комсомольсько-молодіжні ланки колгоспів «Родина», імені ХХ з'їзду КПРС, радгоспу імені Свердлова.

Райком комсомолу на час весняно-польових робіт створив тимчасові пости «Комсомольського прожектора», які слідкують за якістю боронування і сівби. Затверджені умови соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних механізованих ланок. Відповідно до них комсомольська організація, яка зробить найбільший внесок у забезпечення високого врожаю зернових, у тому числі кукурудзи, буде нагороджена призом «Золотий колос», а краща механізована комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню качинної — призом імені знатного земляка, Героя Соціалістичної Праці С. О. Гончарка.

С. ДУЧЕНКО.
Бобринецький район.

Усі площі — молодіжні!

У двох господарствах нашого району — колгоспах імені Леніна та імені Зайковського — трудяться чотири комсомольсько-молодіжні механізовані ланки по вирощуванню кукурудзи. Цими днями добре попрацювала на сівбі качинної ланка з колгоспу імені Леніна, яку очолює молодий комуніст Володимир Каленник. П'ять сівальних екіпажів за два дні засіяли 220-гектарну площу, причому денну норму виробітку перевищували майже вдвічі. Відзначилися трактористи комсомоль-

ці Микола Савчук і Сергій Гілевич.

Перш, ніж довірити молоді плекання врожаю кукурудзи на всіх запланованих колгоспних площах — 900 гектарах, голова колгоспу імені Зайковського В. І. Масленко вирішив ввести у обидва колективи досвідчених механізаторів. Поєднання хліборобської мудрості і юної завзятості уже виправдовує себе на ділі: в найкоротші строки засіяно дві третини площі. Особливо дружно працювала ланка, очолювана досвідченим Михайлом Єв-

геновичем Жеңеу. Ланковий у парі з комсомольцем Миколою Боговалевським за два дні при нормі 38 засіяли 70 гектарів. Загалом, на 85 процентах закріплених за ланкою М. Є. Жеңеу площ, насіння вже зароблено в ґрунт.

На жаль, негода в останні два дні завадила молодим механізаторам новітньою закінчити сівбу. Але вони не сидять склавши руки: ще і ще раз перевіряють трактори і сівалки. А тільки підсохле — в найкоротші строки засіють решту поля.

В. БОГУЛЬСЬКИЙ,
Вільшанський район.

Знайдомтеся комсомолка Людмила МІХІТЕНКО — головний економіст колгоспу імені Володимира Ульянова Олександрійського району. Вона не тільки хороша працівниця, але й активна комсомолка, чуйний товариш.

Фото Ольги РЕЗНИЧЕНКО.

Зобов'язання беруть школярі

ЗВЕРНЕННЯ

Бюро обласного комітету комсомолу схвалило ініціативу учнів Петрівської середньої школи по організації шефства над посівами кукурудзи.

Школярі Петрівської десятирічки, обговоривши звернення учасників обласного семінару-наради кукурудзівників, вирішили зробити свій конкретний внесок у напружену, цілеспрямовану боротьбу сільських трудівників області за вирощування високих врожаїв сільськогосподарських культур, збільшення виробництва і продажу державі зерна кукурудзи. Вони зобов'язалися у колгоспі «Дружба» на 200-гектарній площі виростити і зібрати по 40 центнерів зерна кукурудзи з гектара.

комсомольської і піонерської організації Петрівської середньої школи Петрівського району до учнівської молоді області.

Сільські трудівники Кіровоградської області наполегливо і цілеспрямовано борються за збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарської продукції, реалізацію Продовольчої програми. Учні нашої школи активно допомагають місцевим колгоспам імені Леніна, «Дружба» у вирощуванні сільськогосподарських культур.

Обговорення звернення учасників обласного семінару-наради кукурудзівників до працівників сільського господарства в комсомольській і піонерській організації нашої школи стало діловою розмовою про те, який внесок у цю справу можуть зробити школярі. Ми підтримуємо звернення учасників обласного семінару-наради кукурудзівників і зобов'язуємося виростити і зібрати пшеничного року в колгоспі «Дружба» по 40 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 200 гектарів.

Пам'ятаємо, що кожна година нашої сумлінної праці в полі — це примноження багатств Країни Рад. Наш обов'язок — ділом відповісти на турботу партії про наше щастя і щастя дитинства, зробити свій конкретний внесок у реалізацію Продовольчої програми. Звернення прийняте на комсомольських зборах Петрівської середньої школи.

ВІТРИЛА

сторінка для старшокласників

№ 4 (14)

ПОШТА «ВІТРИЛА»

132

листи надійшли на адресу «Вітрила» з дня останнього їх випуску. Усім нашим авторам — велике спасибі!

НА УРОК МУЖНОСТІ

НАШ ЗЕМЛЯК — ПОЛЯРНИК

Про пожежу, яка сталася 12 квітня 1982 року на антарктичній станції «Восток», повідомляли наші центральні газети. На порозі довгої полярної ночі люди втратили тепло і світло. Температура тоді була мінус 72. Від цієї ночі почався відлік мужньої боротьби спочатку за те, щоб вижити, а потім і продовжити роботу.

У цьому драматичному подорожжі «приїждю на полюси холоду люди перемогли. Всі учасники експедиції нагороджені орденом Трудового Червоного Прапора (одні з них — інженер-механік О. І. Карпенко — помертвено). Серед тих, хто довгих десятиліття працював на антарктичній станції, був і

— Оце ось так:
Причешу промінці —
Такі прозорі
І густі, і пишні...
І буде сонцю
Лоскотно і смішно
Од гребінця,
Що в мене у руці!
Не віриш?
— Вірю.
Так завжди бува
Коли весна,
Коли земля в розмаю...

Фото В. ГРИБА.

Від роботи не відмовляйся

Маргарито!

Ти назвала пропозицію свого комсорга Олега попрацювати влітку на полі після закінчення трудової чверті нерозумною витівкою. Що ж тут нерозумно.

Де твої друзі?

Ми і нині згадуємо свої шкільні роки, ті неповторні і щасливі дні, проведені у твоїй праці і відпочинку. Веселою пісню виходили вранці в поле. Незважаючи на пекуче

чуло, яке то велике задоволення працювати разом з товаришами, знати, що частка і твоєї праці є в тих здобутках, яких досягло рідне господарство.

У твоїх однокласників буде набагато більше радісних вражень, ніж у тебе. Бо тобі і згадати буде нічого, якщо все літо пролежиш на пісочку. Таких, як ти, Маргарито, одиниці. Подумай над цим, бо незабаром тобі доведеться обирати професію і ти розгубишся на перехресті життєвих доріг. Адже

відпочивати можна тільки після роботи і відпочинок з товаришами набагато цікавіший і приємніший.

Коли минуло літо і ми прийшли на свято першого дзвінка, то можна було бачити, як тісно дружною групою збиралися однокласники, яких об'єднували спільна праця і відпочинок. А ті, кому згадати було нічого, стояли осторонь. Що вони могли розповісти?

Я щиро зичу тобі, Маргарито, щоб ти ніколи не відчувала себе самотньою у

ли, щоб відібрати з багатьох бажаних найдоступніших. Мені тоді пощастило: вперше в житті прийшла на підприємство не на екскурсію, а на роботу.

І ось уже 17 років я працюю на взуттєвій фабриці. Не скажу, що робота моя легка. Вона вимагає точності, уважності, швидкості і неабиякої фізичної сили. Бригада, яку я очолюю, займається штампуванням підшав до дитячого взуття. Ніби просто: заклади сировину, а штампувальна машина сама далі все зробить. Цього замало. Нині особливо гостро стоїть питання економії сирови-

ДАВАЙТЕ ПОМІРКУЄМО

Який він, відмінник?

Чи легко бути відмінником? Яким повинен він бути? Чим відрізняється від своїх однокласників і взагалі чи повинен він відрізнятися? Ось що думають з цього приводу учні середньої школи № 6 міста Кіровограда Михайло Федченко та Ольга Луньова.

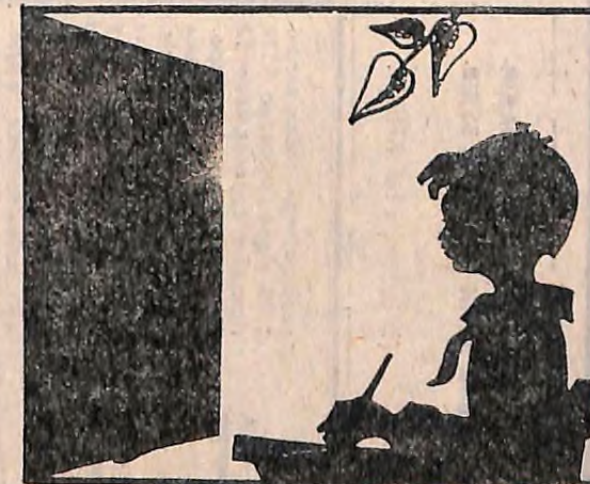
М. Ф.: — Вважаю, що головною справою кожного відмінника має бути не тільки своє навчання, а й навчання товариша. Його повинні хвалити як власні успіхи, так і успіхи однокласників. Не секрет, звичайно, що є серед відмінників ще й такі, кому немає справи до інших, тільки б у своєму щоденнику стояли п'ятірки.

О. Л.: — Справжній відмінник — це той, хто не тільки одержує найвищі оцінки. Він повинен бути прикладом і в школі, і дома, і в ставленні до друзів. Відмінник — це завжди оптиміст. Кожну почату справу доводить до кінця, як би складно йому не було.

М. Ф.: — Відмінником стати не легко, але, коли вже добився свого, то не треба пасувати перед труднощами. Як кажуть, взявся за гуж, не кажи, що не дуж. Щоб бути кращим, треба працювати і ще раз працювати.

О. Л.: — Інколи кажуть: ось цей хлопець чи ця дівчина серед відмінників тільки завдяки вимогливості батьків. Якщо це справді так, то я не вважаю такого школяра взірцем. Адже відмінне навчання тільки заради оцінки, заради примусу батьків — не на користь ні собі, ні колективу. Батьки, звичайно, хочуть, щоб їхня дитина була не гіршою, а часом і кращою від інших. А як же сам учень? Чи стане він кращим після того, як, розв'язавши складну задачу, «забуде» пояснити її сусідові, боячись, щоб той завтра не одержав «п'ятірки». Не таким повинен бути відмінник.

Розмову вела В. ПІДГАЙНА.

Час підсумків, час нових справ

Біографія будь-якого старшокласника вміщується в кількох рядках: «чуєся, комсомалець...». Основна його праця — навчання. Але хіба ж це не праця в ім'я майбутнього? Ім'я вже по шістьнадцять, а це той вік, коли, мріючи про прийдешнє, треба вміння проаналізувати зроблене сьогодні.

Сторінка

з доповіді

«У недалекому майбутньому нам наліч-опліт з батьками будувати комунізм. А як не підвести старших, треба думати вже сьогодні, за шкільною партою. В першу чергу, це маємо виконувати найперший обов'язок кожного школяра — добре вчитися», — така

но віддає зошит із розв'язаною задачкою своєму товаришеві, а той добросовісно переписує завдання. От і вся «допомога». Сергій Ткаченко, учень 9 «Б», вважає інакше. Сам він у класі «консультант» з української літератури. Під його постійною опікою Світлана Заць, Анастасія Шевченко, Сашко Ніколаєв. Однокласник Сергій Валентин Романов завжди приходить на пошуки Калініної, коли їм щось не зрозуміло з фізики. І така взаємодопомога є практично в кожному класі.

Що за критикою?

Вважаю недопустимим, щоб комсомольці могли безвідповідально ставитися до навчання.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛА»

«Здрастуй, дорога редакціє!»

Здається, ніби зовсім недавно була я першокласницею. Тоді було ще рано думати про майбутню професію. А проминуло вісім років, і життя відкрило перед мною свої двері. Над усе я люблю малювати. Свої роботи в себе не зберігаю, а віддаю подругам. У класі випускаю стінгазету «Колосок». Крім того, оформляю різні стенди. Восени разом із подругами прикрасили нашу шкільну їдальню.

Хочу стати художником. Повідомте мені, будь-ласка, адресу художнього училища, а також те, які треба туди складати екзамени.

З повагою Оксана ЩЕРБАК.

с. Солдатське, Петрівський район.

З подібним проханням до нас звернулася також Алла Оріховська з Голованівського району. А Наталка Пожега із села Розсохуватця Новоархангельського району просить повідомити, як можна стати художником - мультиплікатором.

Дівчата, всім трьом ми радимо вступати до Одеського художнього училища. Вступні екзамени: із спеціальності, російської мови (диктант), російської мови і літератури (усно). Адреса закладу: 270057, м. Одеса-57, вул. Радянської Армії, 14/16.

«Навчаюся у восьмому класі. Мрію стати машиністом електровоза, — пише Петро Сачок з Новоукраїнського району.

Петре, радимо вступати до Знаменського ТУ № 2, що знаходиться по вул. Рози Люксембург, 6.

До моря чи в поле?

сонце, працювали з ентузіазмом, бо знали, якою потрібно була наша допомога рідному колгоспу. У спільній роботі ми побачили, чого варті колгоспні

скрізь треба працювати. А ти себе готуєш до цього? А. КОРОБКО, 16 років, с. Тишківка, Добровеличківський район.

колективі. Пам'ятай, що це залежить тільки від тебе. М. ЛІНЧЕВСЬКИЙ, десятикласник, Кіровоградський район.

часів відіти мушкет'ю бо-
роби спочатку за те,
що об'їздили, а потім і про-
давати роботу.

У минулому випуску «Вітрила» виходили з індустріального ліста Маргарити «До моря чи в поле», в якому члени відмовлялися попрацювати на полі після закінчення офіційної трудової черги і оселилися своїх однокласників за яку ініціативу. «Вітрила» одержали чимало відгуків від наших читачів, кого так чи інакше торкнулася ця проблема. Наполегливо дожили до них.

Від роботи

не відмовляйся

Маргарито!

Ти назвала пропозицію свого комсомолу Олега працювати влітку на полі після закінчення трудової черги нерозумною витівкою. Що ж тут нерозумно-

У цьому драматичному поєдинку з природою на полюх холоду люди перемогли. Всі учасники експедиції нагороджені орденом Трудового Червоного Прапора (один з них — інженер-механік О. І. Карпенко — помертв). Серед тих, хто догали де-які місяці в екстремальних умовах працював на антарктичній станції, був і наш земляк — випускник Новомиргородської СШ № 2 інженер-іоносферист Віктор Балащенко. Тільки мужність, винахідливість і міцна чоловіча дружба допомогли йому і товаришам залишитися живими і виконати намічену програму.

Віктор Балащенко виріс у робітничій сім'ї. Його батьки Андрій Васильович і Марія Дмитрівна ніколи працювали мулярами-штукатурками у колгоспі імені Мічуріна. Хлопчик закінчив Новомиргородську десятирічку із срібною медаллю. Потім — радіотехнічне училище. Всі три роки навчання Віктор брав активну участь в комсомольському житті групи і училища. Незабаром закінчив інститут і зареєструвався інженером Пулковського аеропорту в місті Ленінграді.

Ідуть листи від сина з Ленінграда. Батьки радіють кожній його вісточки. Часто забігають до Балащенків учні місцевих шкіл. Все допитують, коли приїде відважний полярник. Бо він для них — приклад мужності, сили, волі, вірного слухання радій Вітчизни.

М. ЛІТВИНЕНКО.
м. Новомиргород.

Де твої друзі?

Ми і нині згадуємо свої шкільні роки, ті неповторні і щасливі дні, проведені у шкільній праці і відпочинку, у веселому пісенно-хоровому вранці в полі.

У нас було велике захоплення працювати разом з товаришами, знати, що частка і твоєї праці є в тих здобутках, яких досягло рідне господарство.

У своїх однокласників було набагато більше радості працювати, ніж у тебе. Бо тоді згадати було спільна праця і відпочинок. А ті, кому згадати було нічого, стояли осторонь. Що вони могли розповісти?

Я щиро живу тобі, Маргарито, щоб ти ніколи не відчувала себе самотньою у доріж. Аліна

«ВІТРИЛА» ПРОДОВЖУЮТЬ РОЗМОВУ

До моря чи в поле?

сонце, працювали з ентузіазмом, бо знали, якою потрібно була наша допомога рідному колгоспу. У спільній роботі ми побачили, чого варті кожен із нас.

Працювали в господарстві і після того, як закінчилися шкільні виробничі. Працювали і не шкодували, бо були радами. А ти, Маргарито, певно, і не знаєш, що таке колгосп. Без друзів погано. Без друзів людина стає егоїстичною, а тому обмеженою.

Л. РЯБЧЕНКО,
К. КРИВОРУЧКО,
молоді вчителі початкової класної Колепуківської СШ.

Новоангелівський район.

Треба вчитися працювати

Я не знаю, де ти живеш, Маргарито, у місті чи в селі, тому хочу тобі сказати, що праця хлібороба хоч і нелегка, зате чесна. Адже його руками вирощується хліб, без якого немислиме життя на землі. І ти завжди легкоможеш посприяти до пропозиції свого комсомолу. Бо, мабуть, ще ніколи не від-

скрізь треба працювати. А ти себе готуєш до цього? А. КОРОБКО, 16 років.
с. Тишківка,
Добровеличківський район.

Одинока

в колективі

Я закінчую десятій. Скоро назавжди залишу школу, в якій навчаюсь, вчитель, які для мене так багаті. Попереду велике і загадливе майбутнє, та шкільні літа назавжди залишаться в пам'яті. Згадаю, як ми проводили разом, спільно, завжди були приємними.

Влітку минулого року наш клас працював у складі шкільної учнівської виробничої бригади. За місяць ми обробили великі площі кормових і цукрових буряків, овочів. Та головним нашим здобутком за цей період була зміцніла дружба. Після закінчення офіційної трудової черги багато моїх однокласників продовжували працювати в радгоспі: дітятам допомагали на токах і фермах, хлопці трудилися у полі та на цегельно-машинній заводі. Однак, на жаль, були й такі, котрі або просто тинялися без діла по селу, або їхали до родичів в інше село і самі не знали, куди себе діти. Вони ще не усвідомили, що

відпочивати можна тільки після роботи і відпочинку з товаришами набагато цікавіше і приємніше.

Коли минуло літо і ми прийшли на свято першого уроку, то можна було бачити, як тісно дружною групою збиралися однокласники, яких об'єднувала спільна праця і відпочинок. А ті, кому згадати було нічого, стояли осторонь. Що вони могли розповісти?

Я щиро живу тобі, Маргарито, щоб ти ніколи не відчувала себе самотньою у доріж. Аліна

колективі. Пам'ятай, що це залежить тільки від тебе. М. ЛІТВИНЕНКО,
десятикласник,
Кіровоградський район.

Висловити свою точку зору на лист ми попросили бригадиру виробничої кіровоградської взуттєвої фабрики, члена бюро Ленінського райкому партії, депутата обласної Ради народних депутатів, делегата XXVI з'їзду КПРС Нелю Федорівну КОВАЛЕНКО.

Ріто, уважно прочитала твоє лист. Молодечко, що не боялася висловити свої думки і попросила читачів «Вітрила» дати пораду, як бути. Аби я знала твоє прізвище і адресу, прийшла б до тебе додому, щоб у душі помирзувати, як добре, а як зле.

Не хочу повторювати часто вживані (і не завжди доречно) слова: «Ось ми були не такими, а нинішня молодь...». Єдине, що і тобі, і деяким твоїм ровесникам не вистачає, це самостійності і трохи більше відповідальності. Знаєш, коли я була в десятому класі (вчилася у Кіровоградській школі № 12), прийшла до нас представниця тодішнього заводу «Динамо» — нині завод радіовиробів. Запитали, чи можемо допомогти роботам виконати першотравневе завдання. Так ми мало не конкурс влаштува-

ли, щоб відібрати з багатого бажаючих найкращіших. Мені тоді пощастило, я вперше в житті прийшла на підприємство не на экскурсію, а на роботу. І ось уже 17 років я працюю на взуттєвій фабриці. Не скажу, що робота моя легка. Вона вимагає точності, уважності, швидкості і необхідної фізичної сили. Бригада, яку я очолюю, займається шиттям виконавців підшави, а також шиттям сировини. І нині просто: заклади сировини, а штампувальна машина сама діє все робить. Цього замало. Нині особливо гостро стоїть питання економії сирови-

ни. Треба сказати, що за останні роки на фабриці закономірно 1654 тисячі квадратних дециметрів шиттєвої сировини, а також виготовлено 68,8 тисяч пар дитячого взуття. Певно, тобі важко розібратися в цих цифрах. Поясню доступним: узяв, майже сорок тисяч долончиків і дитячок нашої країни носять черевики, що зробила наша фабрика з розумною економією сировини.

Через рік — два місяці самостійно працювати. І питання про те, хочеш ти трудитися, чи ні, взагалі не стоїть. Чи ж зумієш ти своє «хочу» поставити нікому «треба»?

І останнє. Не думаю, що я проти відпочинку, тим більше, біля моря. Цього не відкидають і твої друзі, автори відгуків. Просто мені здається, відпочинок стане бажанішим і приємнішим, коли йому передуватиме праця. Наберися мужності, визнавай свою помилку перед товаришами, попрацюй з ними разом у загоні добровольців. Побачиш, чи була тоді правда, коли спостерегалася з однокласниками.

Н. КОВАЛЕНКО,
бригадир виробничої кіровоградської взуттєвої фабрики.

«ХОЧУ ЛИСТУВАТИСЯ»... А ДАЛІ?

ки Компаніївського району. Безсумнівно, кожен являв би за пастку мати людину, про яку міг отримати сказати: «Любі Демидови, я дуже вдячний вам за розуміння. Іноді нам добре просто поговорити разом. Коли мені важко, ніхто не допоможе так, як Люба». Після весняних класів будемо разом аспідувати до величезної і хотіли б ніколи не розлучатися». Але зауважте, автор цих рядків Олена Філіпчук із Дібрівки Новомиргородського району вісім років училася за подорожню в одному класі. Тобто хочу сказати, що другим «класом» стає той, з ким часто зустрічаєшся, намагаєшся скоротити час роздуми, боючись, що раптом «справжню» присилить «Геть з очей! — І з серця геть!» І в скрутку хвилюють навіть дещо об'ємніші конверти із різних кінців світу не заміняють співчутливого погляду й теплої руки на плечі.

Тому-то й непоказні листи Світлани Тараненко і Світлани Кошман з Олександрії. Дівчата скаржаться, що зовсім не мають друзів. І живуть на одній вулиці, в одному будинку, ще й квартири в одній будівлі. Спричинили для дружнього спілкування й уяви неможливо, однак — як бачите.

Втім, не будемо надто строгими (ви знаєте, як вчені існують психологічні не узгодженості) і згадаймо випадки з життя, коли листування мало продовження зустрічі, ближче знайомство, дружбу. Але перш ніж написати, ні в чому не гадайте: кому? Потрібні орієнтири. У цьому зв'язку слушною здається пропозиція Валентини Гордікчук, Олександри Оліфіної та Інни Ковальчук з Ісепівки Вільшанського району — вказувати їм бажаних листувальників. Отож починаємо: згадайте авторів семикласника. Не забув, очевидно, знаєш і коло інтересів майбутнього заочного співрозмовника. Поки що ж його окреслили (і то пунктирно) лише десятикласниця Наталя Усач, котра живе в

Червоній Кам'янці Олександрійського району по вулиці Калініна, 25 (спорт, пірн, музика). Ізричана Елла Кривобіла з Синюхи Вільшанського району (спорт, музика), і восьмикласниця з Олександрії-Мар'ївки Петрівського району Віра Орлова (танці, музика).

...Відкладаю останній прочитаний лист, і в пам'яті спливають слова з писем: «О, хто-нібудь, приди, поруш чужий людський соціальний і розумний близьких друзів...». Багато з нас сподіваються, що редакція стане тим «хто-нібудь», хто допоможе вам уникнути дружби вимушеної («ходжу з ним у кіно тільки тому, що більше ні з ким») і листати можливість познайомитися з близькими по дуку людьми. Якщо так, то нам не байдуже, чи мало в даному плані успіш встановлення через наше середнє (у тому числі й з названими в цій публікації адресатами) листування. Напишіть про це.

Н. ДАНИЛЕНКО.

ЧАС НОВИХ СПРАВ

Біографія будь-якого старшокласника випадає в кілька років: висхідна, комсомольська. Остання його праця — навчання. Але ж і це не праця в ім'я майбутнього? Ім'я вже не шість років, а це той вік, коли, яріючи про прийдешнє, треба вміти проаналізувати зроблене сьогодні.

Сторінка

з доповіді

«У недалекому майбутньому нам ліліч-ліліч з батьками будувати комунізм. А як не підвести старших, треба думати вже сьогодні, за шкільною партою. В першу чергу, це маємо виконувати найперший обов'язок кожного школяра — добре вчитися». Така думка прозвучала у звітній доповіді комсомолу Дмитрієвої десятиріччя Знам'янського району Віри Жуковської на го-

лозборі, що відбувся у шкільному комсомолі зборів року.

Отже, про навчання. Варто сказати, що і Віра, і більшість виступаючих членів серйозно, по-діловому аналізували все зроблене академіком-секретарем і кожним комсомольцем.

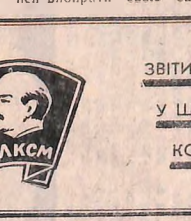
Позитивні приклади немало. Так, із 101 класу ВЛКСМ полого ввійшло на «4» і «5». Тих, хто має судилим «відмінно», п'ятеро — дев'ятикласниця Світлана Шаталова і вже знайома нам Віра Жуковська, три Наталки з десятияти. Являються Мартинівна, Нелла. Кожен другий комсомольць відвідує один чи кілька предметних гуртків, які дуже популярні в школі. Треба сказати, що гурткова робота не замикається сама в собі. Вона обов'язково видна і відчутна в усіх шкільних. Як саме? Залитається будь-якого з вихованців десятиріччя від всюдисущого жовтенька до десятикласника, — що вони знають, скажімо, про біологічний або ж хімічний гурток? І вони обов'язково розкажуть про тихий і декадний знань, а яких і цікаві виконання, і конкурси на кращий твір, малюнок, номер художньої самодіяльності, і засідання клубу веселих і жартівних.

Наталія Яковлівна, Валентина, Надя Петрівна, Валентина Романовна зайняті в гуртках допомогли і в виступах на районних предметних олімпіадах, де вони не раз ставали призерами. Добре зарекомендували себе і така форма боротьби за успішність, як класні пости, «швидкий допоміг». Не погоджуюся з тим, хто скептично ставиться до них. Мовляв, відмінник добродуш-

но віддає зомит із розв'язкою класичного своєму товаришеві, з той добросовістю перепише завдання. От і вся «допоміжка». Сергій Ткаченко, учень 9-Б, вкладає інше. Сам він у класі «консультант» у українській літературі. Коли постійною олімпією Світлана Яковлівна, Анастасія Шевченко, Сашко Ніколаєв. Однокласник Сергій Валентин Романов завжди приходив на поміч Віри Петрівної, Світлани Калініної, коли їм щось не розуміло з фізики. І така взаємодопомога є практично в кожному класі.

Що за критикою?

— Вважало недовільним, щоб комсомольці могли безвідповідально ставитися до навчання. Так, як Сашко Шевченко. Деле з дівки на «трійку» перебивається. І нітрохи не задумується, що через 15 місяців він повинен вибрати свою са-

мості життяві стержню. Коли ж відверто, я не зважуючу тут одного Сашка. Ми всі винні (і я як відмінник) в тому, що не змігли натхненити товаришів, зацікавити його навчанням. Бо не такій він уже в безнадійній Книжці любить читати, працювати менше. Нам би вчасно помітити це — і не було б ніяких прикрх розмов, — так самокритично розміркував Наталка Мартинівна з 10-А-к.

Детально проаналізували навчальні справи Валентини, яка очолює академічний сектор комсомольського секретаря Віри Жуковської. Обидві дійшли висновку: новобраному комсомолу треба принципово, вимогливо боротися за якість знань комсомольців.

Приклад із практики

Одним із центральних питань на зборах було й участь спільно у суспільно корисній праці. Анастасія Хіра, член трудового сектора комсомолу, завів мову про минуле трудове літо. В першу чергу загадав роботу в таборі праці і відпочинку «Юність». Тоді старшокласники працювали на леваді колгоспу «Україна». Мишко Гончаров так захопився, що навіть на дві заборони зміни залишився. На наступне літо його приклад

наслідують дев'ятикласники Олег Грищенко, Сергій Пляков, Лєвля Борозна, Сергій Блохін.

Табір праці і відпочинку в юніх дитинстві хороший, стаціонарний. При бажанні працювати, відпочивати тут, будь ласка. Але комсомольці хвилюють інші проблеми: чому вони не мають постійної ділянки землі, яку самі обробляли. І таке питання вони порушили не тільки на своїх зборах (шкода, що представники підшефного господарства «Україна» знайшли часу прийти на збори), а й на спільних із колгоспним і вчительською комсомольською організаціями. До того ж збори вже стали традиційними: мають неабиякий ефект.

«Моя точка зору...»

Не міг не хвилювати школярів такий момент діяльності їхньої організації, як прийом у комсомол. Успішно діє в школі гурток «Наш Ленінський комсомол», де учні вивчають історію комсомолу, проблеми су-

часного молодіжного руху. Гурток має тісні зв'язки із шкільним політклубом «Глобус», засідання якого проходять двічі на місяць. Все це розширює кругозір хлопців і дівчат, допомагає давати правильну оцінку багатому політичному і соціальному явищам, що відбуваються у світі.

І все ж... — Моя точка зору та, що до вступу в комсомол треба готуватися не в самому класі, а ще в першому. Спочатку розповідати малечі про Ленінського Сілаку Миколу в доступній і зрозумілій для її віку формі, — слово являється десятикласник Мишко Гончаров. — З часом зміст розповідей ускладнювати, давати завдання і допомогати їх виконувати, вчити, яким повинен бути справжній комсомольць... Хто ж має все це робити, спитаете? Спочатку вчителів, потім і загонів вожатів, і старших піонерів, шефів-виробничників. І, звичайно ж, старшокласників. Хто, як не ми, повинні відповідати за якісний склад нашої організації?

А ще на зборах прозвучала об'єктивна і критична оцінка роботи комсомольців в організації повільно, спортивно, медської роботи... Все це свідчить: розмова, проведена на зборах, не закінчилася записом у протоколі.

Т. КУДРЯ,
спеціор «Молодого комуніста».

Конкурс «Ерудит»

IV тур

Змагання ерудитів прямує до фінішної прямої. Завершилися два тури. Останній, третій, знову приніс хороші результати.

З великим задоволенням розв'язував кросворд «Мистецтво», — пише до редакції кировоградець Валентин Маноїленко. — Він допоміг мені пізнати багато цікавого і нового для мене у цій галузі людської діяльності. І взагалі: конкурс «Ерудит» — дуже захоплююче змагання. З'являється, справді, як у спортсмена, бажання показати усе, на що ти здатний і навіть перевершити себе».

В. Маноїленко у третьому турі правильно відповів на всі запитання кросворда і здобув 44 очки. Такий же результат ще у п'яти учасників «Ерудита» — П. Кігеля, С. Запорожана, Ю. Іванова, В. Кравченка і П. Онисенка.

Відповіді на кросворд «Мистецтво» В. Нечипоренка: По горизонталі: 5. Пілон. 6. Разін. 9. Глітика. 10. «Вершиння». 14. Задум. 15. Фестиваль. 16. Анонс. 19. Баталов. 22. Лауреат. 23. Віртуоз. 24. Інженю. 25. Птушко. 30. Антиквар. 32. Мухатов. 33. Алтракт. 36. Метод. 37. Калікрат. 38. Плятт. 41. Ренесанс. 42. Григор'єв. 43. Талія. 44. Попов.

По вертикалі: 1. Лієпа. 2. Корифей. 3. Кадриль. 4. Пісія. 7. Клаунада. 8. Сценарій. 11. Палац. 12. «Висота». 13. «Антар». 17. Ломоносов. 18. Чабукіані. 20. Піаніно. 21. «Полтава». 26. Флажолет. 27. Шлишкін. 28. Барельєф. 29. Музей. 31. Скetch. 34. Ватагін. 35. Баритон. 39. Легар. 40. Родос.

За два тури до закінчення конкурсу ерудити розташувалися за кількістю набраних очок у такому порядку: П. Кігель (с. Іванівка Новоукраїнського району) і Ю. Іванов (м. Кіровоград) — 120 очок, кировоградці В. Маноїленко, В. Кравченко і П. Онисенко — 119, В. Нечипоренко (м. Знам'янка) — 118, С. Запорожан (м. Кіровоград) — 117, І. Черноіван (м. Кіровоград) — 114, М. Гадюченко (с. Мар'янівка Матопісського району) — 108, Н. Семсень (с. Носілівка Вільшанського району) — 106, В. Безсмертний (м. Кіровоград) — 98, В. Гетьман (м. Кіровоград) — 75, К. Кімак (с. Помічна Добровеличківського району) і С. Ноздрач (м. Кіровоград) — 67, В. Горечко (с. Носілівка Вільшанського району) — 45, О. Петренко (м. Світловодськ) — 40, В. Опрі (селище Вільшанка) — 29.

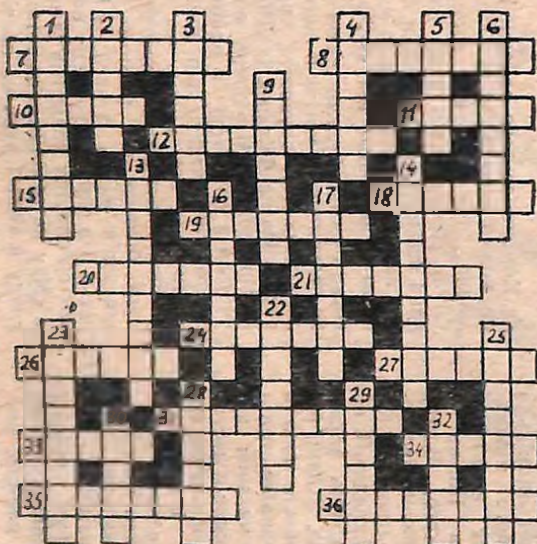
Відповіді на кросворд IV туру «Морський» О. Петренка із Світловодська просимо надіслати не пізніше 15 травня за поштовим штемпелем.

Кросворд «Морський»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Прилад для взяття проби води з потрібної глибини. 8. Прилад для подачі звукових сигналів на маяках. 10. Творець наукового дослідження. 11. Морський розбійник. 12. Сукупність організмів, що населяють водойми всієї земної кулі. 15. Морський порт на Україні. 18. Організми, що населяють дно водойми. 19. Довгий ряд суден. 20. Назва острівних груп Тихого океану. 21. Форма співжиття деяких морських організмів. 24. Середземноморська країна. 26. Корабельна шлюпка. 27. Команда корабля. 31. Двокорпусне судно. 33. Термінова робота на судні. 34. Каспійська риба. 35. Півострів в Азії. 36. Глибоководна камера для переміщення під водою.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Безпечний шлях для руху суден. 2. Радянський вчений-політик. 3. Фрегат експедиції Нобіле. 4. Матросський танець. 5. Крижини, поширені у північних морях. 6. Давньогрецький бог моря. 9. Зчеплення суден бортами. 13. Порт в Голландії. 14. Комплекс наук про фізичні властивості землі. 16. Відоме французьке океанографічне судно. 17. Скадач першого посібника по навігації на російському флоті. 22. Морський молюск. 23. Курс вітрильного судна. 25. Мореплавець першої навколосвітньої подорожі. 28. Острів у Північному Льодовитому океані. 29. Порт в Індії. 30. Дерев'яний поміст у трюмах. 32. Японський острів.

Склад О. ПЕТРЕНКО.

У минулі вихідні дні центральною спортивною подією області став традиційний мотокрос, присвячений пам'яті С. М. Кірова. Тисячі кировоградців і гостей обласного центру із захопленням спостерігали, як мужно борються майстри мотокросу на відомій всій країні Завадівській трасі. Великий інтерес до змагань викликала участь у стартах збірної команди Радянського Союзу в класі мотоциклів 500 см³. Збірна вибрала Завадівську трасу для учбово-тренувального збору по підготовці до чергового етапу чемпіонату світу та Кубка соціалістичних країн. У кожному класі переможців визначався по сумі двох кращих із трьох проведених заїздів.

Першими на складну дистанцію вийшли мотосгонщики у класі мотоциклів 125 кубічних сантиметрів.

Тричі першим у заїздах перетинав фінішну стрічку вихованець Олександрійської автошколи ДТСААФ, першорозрядник Олег Абраменко. 56-й номер від самого старту був маяком для п'ятнадцяти його суперників. Другим призером став першорозрядник з Оріхівської автошколи ДТСААФ Запорізької області Григорій Назарчук, який у двох заїздах фінішував слідом за Абраменком. Небагато програв Назарчуку гонщик з Кіровоградського обласного спортивно-технічного клубу, першорозрядник Олександр Колода (№ 11). По го місця по заїздах — 2, 5 і 3 відповідно.

Серед жінок впевнено перемогла кировоградка кандидат у майстри спорту Клавдія Нижник. Відзначимо, що у другому заїзді вона була третьою на фініші, випередивши 12 (!) юнаків. Другою була представниця спортивно-технічного клубу Ігульського гірничозбагачувального комбінату міста Кривого

НА ПРИЗ ІМЕНІ С. М. КІРОВА

Роту першорозрядниці Світлана Бондар.

У класі мотоциклів 350 см³ машини вивели 12 гонщиків. Поза конкуренцією залишився майстер спорту Олександр Костира (Кіровоградський ОСТК), який у перших двох заїздах був переможцем, а в третьому зайняв друге місце, програвши лише срібному призеру, майстру спорту Вадиму Тюрину з Іжевського машинобудівного заводу. Земляк Тюрі-

на майстер спорту Микола Журавльов був третім.

Найупертіша боротьба розгорнулася у класі мотоциклів 500 см³: адже серед 25 гонщиків одинадцять представляли збірну Радянського Союзу. Переміг майстер спорту міжнародного класу, член збірної країни Андрій Ледовський (м. Владимир), який у перших двох заїздах приходив до фінішу першим. Його колеги по збірній СРСР майстри спорту Вячеслав

Руденко та Олександр Морозов увійшли у трійку найсильніших.

Успішно виступив у цьому класі машини кировоградця майстер спорту Сергій Кузнецов, який увійшов у п'ятірку кращих.

В компанії трьох майстрів спорту міжнародного класу, восьми майстрів спорту СРСР та шести кандидатів у майстри спорту непоганно проявив себе першорозрядник з Олександрійського міського спортивно-технічного клубу ДТСААФ Борис Гаїжа, який в третьому заїзді був шостим, а в загальному заліку посів одинадцяте місце.

У загальнокомандному підсумку перехідний приз пам'яті С. М. Кірова знову завоювала збірна команда Кіровоградського обласного спортивно-технічного клубу ДТСААФ з результатом 515 очок. Вихованці заслуженого тренера УРСР Леоніда Миколайовича Чорного володіють скульптурним портретом С. М. Кірова понад 16 років.

Диплом другого ступеня вручено збірній Оріхівської автошколи ДТСААФ Запорізької області, яка набрала 415 очок, третє місце — у Олександрійського

міського спортивно-технічного клубу ДТСААФ — 316 очок. Переможців у класах машин організатори змагань — Кіровоградський обком ДТСААФ та обком комсомолу — відзначили пам'ятними призами і сувенірами.

Г. РІШЕТНИКОВ, головний суддя змагань, суддя республіканської категорії.

На знімках: член збірної країни, майстер спорту міжнародного класу Андрій ЛЕДОВСЬКИЙ; під час змагань.

Фото І. КОРЗУНА і В. ГРИБА.

В ансамблі всі свої

Свій ансамбль самодіяльної митці Кіровоградського автопідприємства № 10021 назвали «Вербицька». Створений він недавно, але вже здобув авторитет не лише серед автомобілістів, а й в місті. В ансамблі 18 учасників. Солісткою стала касир підприємства Надія Миргородська. Коли вона виходить на сцену із своєю «Калиною червоною» (музика Яна Френкеля) чи з арією Наталки з опери Гулака-Артемовського «Наталка Полтавка», глядачі ніколи не відпускають її відразу. Із задоволенням сприймає аудиторія і пісні у сольному виконанні контролера Людмили Шеп-

чук, водія Олександра Томина та багатьох інших.

Колектив «Вербицька» з автобусного парку слухали і на виробничому об'єднанні по сімках «Червона зірка», і на концерті вокальних груп у Палаці культури імені Жовтня. Своєю безпосередністю у виконанні, великим прагненням принести глядачам естетичну насолоду, транспортники зуміли прихилити до себе їх серця і в нагороду одержують щирі оплески. Вже те, що невеличкий колектив аматорів зумів вийти на широку аудиторію, велика заслуга клубного працівника Валентини Помазан.

Було всього. Валентина бачила, як глядачі покидали зал, бачила на обличчях окремих з них нудьгу, нетерпляче чекання наступного номера. Тоді, стримуючи сльози, все ж виходила на сцену, «витягувала» програму. А було й таке, як, наприклад, на творчому звіті перед жителями Балахівського мікрорайону: після кожного номера аудиторія на мить затихала, а потім зривалася бурною оплесків. А вища нагорода бути не може... В такі хвилини народжуються нові мрії, плани.

В. ДІМІН.
м. Кіровоград.

Міський комітет комсомолу, Ленінський РК ЛКСМ України, комітет комсомолу виробничого швейного об'єднання гаряче і сердечно вітають членів комітету комсомолу НЕЧЕ-ПОРУК Тетяну і ЛИМАРЕНКА Сергія з одруженням.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.